

מכתב לקהילת ישוע המשיח

”מי שאוזן לו, שישמע נא מה שהרוח אומרת לקהילה!”

מחבר, מקבל ודורש בשלומכם

ורנר וויורדה, עבד אלוהים והאדון ישוע המשיח, לאלה אשר בצדקת אלוהינו ומושיענו ישוע המשיח קיבלו אמונה יקרה כשלנו. חסד ושלוש ישפעו עליכם למכביר בידעתכם את אלוהים וישוע אדוננו (לפי השנייה לפטרוס א-2-1).

נהייתי למי שאני, בזכות חסדו של אלוהים לבדו, האלוהים שהתגלה אליי כאב לפני 34 שנים. קדם לכך מפגש משנה חיים מן הקצה אל הקצה עם האדון ישוע המשיח שקם מן המתים. ברגע אחד ולאחר משבר עמוק נגמלתי מהתמכרות לאלכוהול ולסמים, התמכרות שארכה 15 שנה: נולדתי מחדש!

במכתב הזה מדובר במסר מאת ישוע המשיח לקהילתו, לאלה ששייכים אליה בפועל, אבל גם לאלה שחושבים שהם חלק מקהילת המשיח, ואינם מעלים בדעתם שהם בעצם נמצאים מחוצה לה.

אלה הדברים ששמעתי מאת האדון:

”הקהילה שלי נמצאת במצב חירום!”

גוף המשיח חולה נואשות ונמצא במצב מסכן חיים. אבל אינכם מאמינים לכך. אינכם אפילו מזהים את זה משום שאתם ישנים או עסוקים מדי. זוהי תנומה של צדקנות, של שביעות רצון עצמית, של התרכזות בעצמי, של הגדרה עצמית ושל אדישות. אחרים אינם שומעים משום שהם מונעים, לכודים בפעילות דתית מן הבשר, מן הנפש.

את כולכם אני רוצה להשיב אליי כי אני אוהב אתכם, כי אתם אמורים להיות שייכים לי, להיות מה שאתם מיועדים להיות ולעשות את מה שקראתי אתכם לעשות! אני רוצה להכין ולצייד אתכם מחדש, משום שבמצב הנוכחי רבים מכם אבודים ובכל זאת משוכנעים שנושעו.

עליכם להתעורר לחיים אמיתיים בשלושה תחומים, תחומים שאליהם אני רוצה לקרוא לכם לשוב:

תחום ראשון:

יש לי טענה נגדכם, עזבתם את אהבתכם הראשונה. חזרו בכם ושובו אל אהבתכם הראשונה!

עזבתם אותי, את מעיין המים של החיים, ובמקום זאת חפרתם לעצמכם בורות נקבוביים ומצחיניים. בואו אליי כל העמלים והעמוסים ואני אמציא לכם מנוחה. אני רוצה לשכון בתוכם.

”עמדו בי ואני בכם” (יוחנן טו 4).

במערכת היחסים האוהבת הזו, העמוקה מכול, אני רוצה לקרוא לכם לשוב. אבי ואני נכספים עד מאוד למערכת יחסים כזו, דרכה נוכל להתגלות אליכם.

”ואלה הם חיי עולם: שניפירו אותך, אלהי האמת לבדו, ואת אשר שלחת - את ישוע המשיח” (יוחנן יז 3).

ככל שתיטיבו להכיר אותי לעומק, כך תתעצם אהבתכם ותעשה נמרצת יותר. לעיתים קרובות אתם מקבלים שפע של מידע עליי ועל האב, אבל אתם רחוקים מלהכיר אותנו. כדי להכיר ולאהוב ישנה דרך אחת: עלינו לבלות זמן יחדיו. אנחנו מחכים לכם ורוצים לבלות אתכם כדי שתוכלו להכיר אותנו. מעולם לא הסתרתי מכם את המשמעות של לאהוב ולהכיר אותי ואת האב.

”המחזיק במצוותי ושומר אותן הוא האוהב אותי” (יוחנן יד 21).

”אם תשמרו את מצוותי תעמדו באהבתי” (יוחנן טו 10).

ההיפך מזה ברור לא פחות.

”מי שאינו אוהב אותי אינו שומר את דברי” (יוחנן יד 24).

אהבתכם לאב ולי אינה נמדדת בתדירות שבה אתם מכריזים את אהבתכם או כמה נפלא אתם חולקים לנו שירי הלל והשתחויה, גם לא בכמות המעשים הטובים שאתם עושים אלא בציות מתוך שמחה למצוותי. מביש מאוד מה שמסתתר מאחורי התווית ”משיחיים”. התכולה אינה משקפת את מה שכתוב על התווית. אני דופק פעם נוספת על דלת ליבכם ומבקש להיכנס (התגלות ג 20). רבים מכם משאירים אותי בחוץ, עומד ליד הדלת. אצל כמה מכם מותר לי להיכנס מדי פעם כאורח. אבל אינני רוצה רק להיות אורח אצלכם. אני בעל הבית! ה”מקדש” שייך לי – אם גופכם, אם כל הקהילה. הקהילה היא שלי, הגוף הוא שלי, ואתם צריכים להיות איברים חיים בגוף שלי. אתם יכולים לקבל את כל כולי או לא לקבל אותי בכלל. ובאותה מידה אתם יכולים להעמיד את עצמכם לרשותי, את כל כולכם או לא להעמיד בכלל. כך יהיה באחרית הימים, אלה שאומנם טוענים להאמין בי אבל אינם מוכנים למסור לגמרי את חייהם אליי, יהפכו לאויבים הגדולים ולרודפים של ההולכים אחריי/תלמידי האמיתיים. אני אומר לכם את זה ברור מאוד:

”כי החפץ להציל את נפשו יאבד אותה, אבל המאבד את נפשו למעני ימצאנה” (מתי טז 25).

”לכן אהוביי, הקשיבו והיכונו לעזוב. צאו לדרך ושובו אליי!”

תחום שני:

יש לי טענה נגדכם, התרחקם מדברי. שובו אל דברי.

”בראשית היה הדבר, והדבר היה עם האלהים, ואלהים היה הדבר. הוא היה בראשית עם האלהים. הכל נהיה על-ידי, ומבלעדי לא נהיה כל אשר נהיה” (יוחנן א 1-3).

הפסוקים הראשונים האלה צריכים להראות לכם באופן נעלה את משמעות דברי. הם צריכים להוכיח אתכם ולעורר בכם רעב גדול לדברי.

”הדבר נהיה בשר ושכן בתוכנו, ואנחנו ראינו את כבודו” (יוחנן א 14)

כאן ברור בהחלט שאי אפשר להפריד ממני את דברי. מי שנפרד מהדבר, נפרד ממני ומהאב. אם תרצו להכיר אותנו טוב ולעומק, תוכלו לעשות זאת בעיקר באמצעות דברי. בדברי אתם קוראים, שומעים ורואים מי אני, איך אני ומה אני עושה. דברי חושף את ליבי, את מחשבותי, את רגשותי, את אופיי ואת מהותי. כיצד תוכלו אי פעם להכיר ולאהוב אותי בלי להכיר ולאהוב את דברי?

מילים מציפות אתכם יומם וליל בכל דרך שהיא: מבעד למסך הטלוויזיה, בעיתון, בהודעות בטלפון, בווטסאפ, באימייל וכדומה. הכול וכולם מבקשים את תשומת הלב שלכם, חודרים למחשבות ולחושים שלכם והופכים אתכם לעבדים ושבויים. מהמצב הקדחני, חסר הכיוון והממכר הזה, שהולך וגובר, אני קורא לכם לשוב אל דברי. אל השקט של הדבר הנצחי. אל המילים שבהן שוכן כוח הבריאה שלי – אל הקשר עם רוח הקודש. ואומר והיה! באותה דחיפות שאתם זקוקים לי, אתם זקוקים גם לדברי. לרבים מכם יש דבר אלוהים, אבל הם אינם שומעים אותו ואינם קוראים בו. יש שקוראים בו, אבל אינם עושים את הנאמר בו. ולכן הדבר נהיה חסר ערך ובלתי יעיל לגמרי.

”לא על הלחם לבדו יחיה האדם, כי על כל מוצא פי יהוה” (מתי ד 4).

”השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו” (מתי כד 35).

איך אתם רוצים ללמוד ולגדול בדעת בלי דברי?

”כל הכתוב נכתב ברוח אלהים, ומועיל הוא להזרעה, לתוכחה, לתקון, לחינוך במעגלי צדק, למען יהיה איש האלהים משלם, ומכשר לכל מעשה טוב” (השנייה לטימותיאוס ג 16-17).

איך אתם רוצים להיות סמוכים ובטוחים בתוך החשכה ההולכת וגדלה שאתם הולכים בדרך הנכונה ונשארים בה?

"נִרְ לְרַגְלֵי דְבָרְךָ; וְאוֹר, לְנִתְיָבְתִי" (תהילים קיט 105).

אתם רואים: אם תפנו מדברי, לעולם לא תהיו בניס ובנות בוגרים לאביכם. אתם תאבדו את הדרך, אולי גם תאבדו לעולם. מי מכם רוצה זאת באמת? עליכם לשוב אל דברי.

"חזרו בכם, צאו לדרך ושובו אל דברי".

תחום שלישי *:

יש לי טענה נגדכם, עקרתם את עצמכם משורשיכם. שובו אל ההבנה מהם שורשיכם, אל היהודים, אל ישראל.

"שְׁהָרִי הַיְשׁוּעָה מֵאֵת הַיְהוּדִים הִיא" (יוחנן ד 22).

ילדים אהובים, אחיכם שאול השליח מסביר לכם באיגרת אל הרומים מה הם השורשים שלכם. קודם כול הוא מכריז באופן ברור שלא נטשתי את עמי:

"אִם כֹּן, אֲנִי שׂוֹאֵל, הָאֵם נָטַשׁ אֱלֹהִים אֶת עַמּוֹ? בְּשׂוֹם פְּנִים לֹא! ... הָאֵם מְעַדּוּ כָּדֵי שְׂיִפְלוּ לְלֹא קוּם? חֵס וְחִלְלֵה! אֶלָּא שְׂבַמְעִידְתֶּם הַיְשׁוּעָה לְגוֹיִם, לְהַקְנִיא אוֹתָם" (רומים יא 11+1).

אחר כך הוא מסביר את מעשיי לעמי הנבחר ישראל ולמאמינים מקרב הגויים באמצעות עץ זית טוב. ישראל הוא עץ הזית הטוב הזה. בגלל אי-ציות נכרתו כמה ענפים מעץ הזית. בזכות חסדי הורכתם אתם, המאמינים מן הגויים, כענפי עץ זית בר על ענפי עץ הזית הטוב וכעת אתם ניזונים מאותו השורש. אני רוצה להזהיר אתכם בזמנית לא להתנשא עליהם, שהרי:

"לֹא אַתָּה נוֹשֵׂא אֶת הַשָּׂרֵשׁ, אֶלָּא הַשָּׂרֵשׁ נוֹשֵׂא אוֹתְךָ" (רומים יא 18).

בנים ובנות אהובים, עליכם להבין שאתם, כענפים שהורכבו, חייבים להיות מחוברים לשורשכם כדי להישאר בחיים. אבות הכנסייה הפרידו את עצמם לגמרי במודע מכל מה שהוא יהודי. קהילתי החיה, שנכללו בה בהתחלה אך ורק אנשים מקרב עמי ישראל ואליה הצטרפו מאוחר יותר בהיסטוריה גם תלמידים גויים מן העמים, הפכה להיות קהילה מתה משום שהיא ניתקה את עצמה משורשיה היהודיים. לפיכך איבדה הקהילה עד היום את כל כוחה.

"יֵשׁ לְךָ שֵׁם שְׂאֵתָה חֵי, וְאַתָּה מֵת" (התגלות ג 1).

תיאולוגית החילופין נולדה באירופה והתפשטה לתוך הקהילה שלי ברחבי העולם. לטענתה, דחיתי וקיללתי את היהודים/ישראל, וכעת אתם, הכנסייה, קיבלתם ממני את מקומם של היהודים. זהו שקר נורא ותורת שקר.

אני, אלוהי ישראל, הבטחתי לאבי האמונה אברהם ולזרעו (כלומר, ליהודים/ישראל):

"וְאַבְרָהָהּ מִבְּרַכְיָךְ, וּמִקְלָלְךָ אָאֵר; וְנִבְרָכוּ בְּךָ, כָּל מְשַׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה" (בראשית יב 3).

זוהי טרגדיה נוראה שהתרחקתם משורשכם ולא זו בלבד אלא שנהייתם להם לקללה. לעומת זאת מעולם לא הסתרת את תוכניותי או את כוונותיי שיש לי איתם ואתכם:

"אֲבָל כְּעֵת, בְּמִשְׁיַח יְשׁוּעָה, אַתֶּם הָרְחוּקִים [והאבודים] בְּעֵבֶר, נִהְיִיתֶם קְרוֹבִים עֲלֵי־יָדַי דָּם הַמִּשְׁיַח. הֵן הוּא שְׂלוֹמֵנוּ; הוּא עֲשָׂה אֶת הַשְּׂנִים לְאַחַד וְהָרַס בְּבִשְׂרוֹ אֶת מַחְצַת הָאֵיבָה. הוּא בָטַל אֶת תּוֹרַת הַמִּצְוֹת שְׂבַחֲקִים, כְּדֵי לְבְרֹא בּוֹ עַצְמוֹ אֶת הַשְּׂנִים [יהודים וגויים] לְאֲדָם חֵדֶשׁ אֶחָד וּבְכָךְ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם, וְכֵדֵי שְׂבַחוּ אֶחָד יְרַצֶּה אֶת

* התחום הזה פונה ספציפית לקהילת המאמינים מן הגויים

שְׁנֵיהֶם לְאֱלֹהִים עַל־יְדֵי הַצֶּלֶב, בְּהִמִּיתוּ בּוֹ אֶת הָאֵיבָה. הוּא בָּא וּבָשָׂר שְׁלוֹם, לְכֶם הָרְחוּקִים וְגַם לְקְרוֹבִים. דְּרָכּוֹ יֵשׁ לְכֶם וְלָנוּ גִישָׁה בְּרוּחַ אַחַת אֶל הָאֵב" (אפססים ב 13-18).

שניכם נהייתם לאדם חדש אחד, הקהילה שלי, המורכבת מיהודים ומגויים, שמאמינים בי, ישוע המשיח. אתם שייכים זה לזה. אתם משפחה אחת עם אב אחד, אלוהי ישראל. אני עצמי יצרתי ואפשרתי את השלום הזה ביניכם באמצעות מותי על הצלב נקניתם במחיר. ואתם, מה עשיתם כ"קהילה"? במקום לאהוב אותם, לכבד אותם ולחבק אותם, אתם קיללתם, רימיתם, דחיתם והשמצתם אותם, אתם הפצתם עליהם שקרים, אתם רדפתם אותם, התעללתם בהם, רצחתם אותם וטבחתם בהם כהוגן. וכל זאת בשמי, בשם מלך היהודים ובשם משיחם העתיד לשוב. מה עשיתם? שילמתם להם רעה נוראה. עד היום השנאה כלפי עמי הנבחר ישראל נמשכת, ולא זו בלבד אלא גם האדישות כלפיהם. אינכם רשאים להתנהג כך בקהילה שלי, עליכם לחשוף את זה ולעקור זאת מהשורש! הם אכן, "בני בכורי, בבת עיני!" אין ספק שאינכם יכולים להבין ברבדים העמוקים את מה שאתם מחוללים לי ולאבי כשאתם ניצבים נגד אחיכם הגדול וכמה נוראות ההשלכות הנובעות מכך.

לכן, ילדיי האהובים, אני קורא לכם בדחיפות:

"בואו, צאו לדרך, חזרו בכם ושובו אל הבנת שורשיכם".

בזאת מסתיים המסר מאת אלוהים שחלק אותו איתי.

ורנר ווייוודה, יולי 2019

"קרוב המועד. המעול - שיוסיף לעשות עול; הטמא - שיטמא עוד; הצדיק - שיצדק עוד; הקדוש - שיתקדש עוד. הנני בא מהר ואיתי השכר לשלם לכל איש כמעשהו" (ההתגלות כב 10-12).

ברכות ודרישות שלום

"יקדש אתכם אלהי השלום קדשה שלמה ותשמר שלמות רוחכם ונפשכם וגופכם, להיות בלי דפי בבוא אדוננו ישוע המשיח. נאמן הוא הקורא אתכם, אשר גם יעשה זאת. אחי [ואחיותיי]... אני משיב אתכם באדון, שתקרא האגרת הזאת באזני כל האחים. חסד אדוננו ישוע המשיח עמכם" (הראשונה לתסלוניקיים ה 23-28).